

RECENZE: Žádná pieta. Ze špíny argentinské ulice tančí do předpekli a zpět

13. února 2022 12:58

Moderní zpracování i skvělé herecké a hudební výkony zdobí novinku *María de Buenos Aires* v pražském divadle ABC. Před diváky se tak v režii Lenky Vagnerové dostává zajímavé a na české poměry neobvyklé dílo.

Záběr z představení *María de Buenos Aires* | foto: Patrik Borecký

V poměrně nenápadném povánočním termínu si v prosinci loňského roku odbyla premiéru zajímavá novinka Městských divadel pražských. Do divadla ABC totiž v české premiéře dorazila legendární argentinská „tango operita“ *María de Buenos Aires*. Tedy nejslavnější dílo tamního skladatele Ástora Piazzolly, které vytvořil roku 1968 společně s uruguayským básníkem Horaciem Ferrerem.

Piazzolla je považován za zakladatele nebo předchůdce stylu tango nuevo; do svých skladeb „nového tanga“ totiž vedle nezvyklých harmonií přidával další dosud neslyšené nástroje, jako saxofon či elektrickou kytaru. Klasické tango tak obohatil o jazz i prvky klasické hudby.

12 fotografií

A právě *María de Buenos Aires*, vyprávějící příběh o dívce, jež se „narodila s kletbou na jazyku“, je nejlepší ukázkou jeho práce. Tvůrci dopředu upozorňují, že vedle písní i většina průvodního textu zůstala v původním znění. Jedná se zde přitom o slangovou variantu španělštiny zvanou *lunfardo*, která vznikla kdesi v hlubinách buenosaireských ulic či dokonce věznic a která přežila do dnešních dní právě díky tangu. Divákům mohou pomoci titulky, ovšem při jejich sledování brzy zjistí, že překládat původní text vlastně nemá moc smysl. Ferrerův jazyk se totiž celou dobu potácí v lunatických, snad až surreálných výšinách; některé své originální obraty navíc s gustem opakuje stále dokola.

Vůbec celý příběh o dívce, která si prošla veškerou špinou jihoamerického předměstí a kterou město zrodilo, zahubilo i vzkřísilo, funguje pouze jako pomocná linka, která sama o sobě moc neobstojí. Více než o děj tady jde o jihoamerické emoce, divokost, rtuovitost, spontaneitu. Může ale taková ukáзка pro naše končiny zcela odlišné tvorby utáhnout celý večer?

Díky tvůrcům a představitelům, na které Městská divadla pražská vsadila, můžeme říci, že ano. Argentinskou „operitu“ totiž zrežirovala Lenka Vagnerová. Jedna z nejvýraznějších postav našeho pohybového divadla už před premiérou předesílala, že pro ni látka byla velkou výzvou.

Nepřistupovala k ní ale se zbytečnou pietou a nebála se klasické dílo obohatit o moderní postupy. Spolu s oceňovaným autorem „hudebních intervencí“ Ivanem Acherem celé dílo zmodernizovala, jejich původní hudební a choreografické vložky tak diváka udržují v příjemném napětí a vůbec celou látku osvěžují. Atraktivitu večera zvyšuje i působivá a přitom funkční scéna Jakuba Kopeckého, která jedním trhnutím opony mění argentinské ulice v předpeklí a zpět.

María de Buenos Aires

ABC

premiéra 29. prosince 2021

režie: Lenka Vagnerová

hrají: Kateřina Marie Fialová / Nina Horáková, Gustavo Ariel Colmenarejo, Javier Antar, Kryštof Krhový, Aleš Bílík, Sára Affašová, Fanny Barrouquère, Monika Částková, Renáta Matějčková, Michaela Kadlčíková, Patrik Čermák, Šimon Klus, Adam Sojka

Hudebně pohybové dílo ale samozřejmě stojí především na představitelích. Bývalá stepařská hvězda a současná výrazná postava zdejšího ansámbly Kateřina Marie Fialová se zdá pro titulní roli doslova zrozená. Může naplno uplatnit svou čertovskou letoru i pohybový a pěvecký talent. Nejlépe to vyznívá hned ve čtvrtém obraze, kde ji čeká velké pěvecké sólo. Výraznými výkony se blýsknou i Aleš Bílík a Kryštof Krhový v úlohách průvodců. Díky nim dostává *María de Buenos Aires* odlehčený kabaretní ráz.

Lákadlem nezvyklého kusu je přirozeně živá hudba v podání orchestru Jana Aleše. Samostatnou zmínku na závěr si zaslouží hráčka na specifický, pro dílo nezbytný nástroj bandoneon Carmela Delgado. I díky ní nabízí *María de Buenos Aires* na české poměry nečekaný zážitek.

Hodnocení: 75 %

Autor: [Tomáš Štáška](#)